

дѣлоко сънузаніе. Тука, думахъ си на ума, тука
 нѣхвѣяше нѣкога слава-та на наши-ты праотцы,
 тука бѣше единъ голѣмъ и многолюденъ градъ,
 тука е былъ прѣстолъ-тъ на онова силно царство.
 Очистиѣ! тыя мѣста, кон сѣ останалы толкова
 пусты, нѣкога сѣ живѣли безброй хора, кон-то сѣ
 оживотворявали тѣхны-ты ограды; едно дѣятелно
 множество е ходило по тыя пѣтища, пынѣ опус-
 тены; тыя развалины, дѣто владѣ сега таково у-
 мыслено мѣщеніе, счяхъ отъ оружїа, весели вы-
 кове и праздницы. Тѣзи распелени камѣнне съста-
 влявали сѣ великолѣпни палаты, у кон-то сѣ жи-
 вѣли Българскы царе, и сѣ управлявали славно-то
 си царство; украсени храмове, дѣто ся е извър-
 шавало Божественна-та служба съсъ славъ и дѣ-
 то ся е стичалъ безброенъ народъ, за да си ис-
 пълнява длѣжнѣсть-тъ на вѣроисповѣданіе-то. А
 сега? — ето какво смѣстествува отъ тои силный
 градъ: единъ жалостны остаткы! Ето какво е ос-
 танало отъ едно царство толкова стѣнна за Гръ-
 цы-ты; единъ тѣменъ помянъ и наизразно..... ед-
 на пуста смѣрътъ наслѣдила стичанїа-та, кон-то
 многоляхъ въ галерїи-ты. Гѣль-тъ на тържище-то
 ся е прѣтворилъ на едно гробно мѣщаніе. Изоби-
 ліе-то на единъ градъ, съ толкова търговцы,
 прѣобърналося на страшнѣхъ пустыниѣ..... Ахъ!
 какъ ся е изгубило толкозъ славъ? Какъ сѣ у-
 ничтожили толкози работы? ... Тѣй прочее ся
 изгубватъ чловѣчески-ты дѣла! Тѣй изчезнуватъ
 царства и народы!